

Nová hudební pohádka o flétničkách

Hudební pohádka je v současné době stále oblíbenějším žánrem. Využívají ji především učitelé základních a mateřských škol, protože umožňuje zábavnou formou rozvíjet v dětech jejich hudební schopnosti, dovednosti a celkové estetické cítění. Vyhledávají ji však také rodiče, kteří pro své děti hledají nové pohádkové příběhy, při nichž si mohou i společně zaspívat. Dnešní trh nabízí velké množství takových produktů nejrůznějších typů a rozdílné estetické hodnoty. V současné nabídce vydavatelství nalezneme jak kvalitní audio a video nahrávky a texty, tak i méně zdařilé tituly. Hudební pohádka může mít řadu podob, textová složka může být různě akcentována, ale vždy by měla děti motivovat, hudebně je rozvíjet a obohacovat jejich poznání. Děti obvykle nejvíc osloví silný, poutavý příběh ve spojení s melodicky výraznými písněmi, které si mohou samy zaspívat.

Nejnovějším přírůstkem tohoto žánru je pohádková knížka s příloženým CD *Flétničkovi – Kdo to tady bručí?*, kterou napsal Václav Bratrych. Jedná se o pokračování příběhů rodiny Flétničkových, kterou tvoří rodiče Altinka a Basík spolu s dětmi Soprinkou a Tenůrkem. První díl, jenž vyšel před sedmi lety, pojednával o putování holčičky Soprinky za ztracenou písničkou, druhý díl je příběhem malého Tenůrka, který se společně se svým tatínkem Basíkem vydává do hor navštívit kamarády medvědy. I ti mají svá hudební jména – Fagůtek a Tubíček.

Podívejme se na celou publikaci z hlediska výše naznačených cílů, které má hudební pohádka splňovat. Poznávací složku zde představuje seznámení s hudebními nástroji, které jsou prezentovány jak výtvarně, tak zvukově, prostřednictvím sólových vstupů v instrumentálním doprovodu písní. Složka literární a hudební je úzce propojena, příběh je zasazen do prostředí dítěti blízkému (zvířátka, rodina), nechybí ani výchovný prvek. Hudba celý text dotváří, ale působí též samostatně v rámci jednotlivých písní s instrumentálními sóly. Všech pět písní má nápaditou a výraznou melodiku, jsou rozmanité z hlediska tempa, taktu i celkového charakteru. Instrumentace je barevná a nebývale bohatá. Ke každé písni je zvolen jiný nástrojový doprovod, který vychází z jejího textu a celkového vyznění. Posлуhač tak nahlédne do světa hudebních nástrojů a různorodých zvukových barev (consort zobcových fléten, spojení cembala s bicími nástroji nebo s tubou, zvonkohry se smyčci nebo dechy). Píseň „Slyšíš ten basový tón“ je založena na představování jednotlivých

nástrojů (kontrabasová zobcová flétna, fagot, tuba, zvony, kontrabas, tympány), děti se seznámí s názvem nástroje a hned vzápětí i s jeho zvukem v podobě krátkého jednotaktového sóla, zároveň mohou sledovat jeho vyobrazení v knize. I když některé z písní mohou být pro děti poněkud náročnější z hlediska rozsahu či polohy, většinu z nich lze s dětmi zpívat ať už během poslechu audio nahrávky nebo samostatně podle přiloženého zpěvníčku.

Je třeba ocenit i interpretační úroveň. Roli vypravěče skvěle ztvárnil Jiří Lábus, o hudební nahrávku (4 zpěváci a 16 instrumentalistů) se zasloužili muzikanti z řad orchestrálních hráčů a pedagogů konzervatoří a AMU, hudební režisér Jaroslav Krček a zvukový režisér Karel Soukeník. Přitažlivosti publikace jistě napomohly i osobité ilustrace a grafická úprava Jitky Petrové.

Hudební pohádka Václava Bratrycha navazuje na dnes již klasické hudební pohádky skladatelů 20. století, kteří se zároveň věnovali i tvorbě pro děti. Snaží se oslovit současného dětského posluchače a nabídnout estetický prožitek ze zábavného příběhu s kvalitní výtvarnou a hudební složkou.

BRATRYCH, Václav. *Flétničkovi – Kdo to tady bručí?* Praha: VáHa, 2017. 37 s. + 1 CD. ISBN 978-80-904733-2-4.

Kateřina Hurníková